

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Arhip)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Muruianu, A. Minciună)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, împotriva deciziei din 13 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de către Grubleac Victor împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La data de 09 decembrie 2015 Grubleac Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea de a înlătura încălcarea prin recalcularea indemnizației unice.

În motivarea acțiunii Grubleac Victor a menționat că, la data de 27 martie 2015, în conformitate cu art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea serviciului protecției civile și situațiilor excepționale nr. 93-XVI din 05 aprilie 2007 a fost concediat din serviciul special și trecut în rezerva forțelor armate în legătură cu împlinirea vechimii în serviciu.

Susține reclamantul că, i-a fost achitată indemnizația unică la concediere în sumă de 35711,32 lei, din care motiv la data de 21 octombrie 2015 a depus în adresa pîrîtului cerere prealabilă, prin care a solicitat a fi înlăturată încălcarea prin achitarea indemnizației fără reținerea impozitului pe venit în mărime de 18% din indemnizație, ceea ce constituie suma de 6082,43 lei.

Menționează reclamantul că, la data de 11 noiembrie 2015 a recepționat răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne prin care i s-a refuzat în admiterea cererii prelabile pe motiv că, conform art. 20 lit. g) din Codul fiscal, indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației nu sunt scutite de la achitarea impozitului, fapt ce justifică reținerea sumei de 6082,43 lei.

În ședința de judecată din 28 ianuarie 2016 Grubleac Victor a suplimentat pretențiile înaintate, solicitînd și anularea răspunsului Serviciului Protecției Civile și

Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne prin care a fost refuzat în admiterea cererii prealabile.

Prin hotărârea din 05 februarie 2016 a judecătorei Centru mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea depusă de Grubleac Victor și s-a încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Grubleac Victor suma de 6082,43 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material. În rest, s-a respins acțiunea.

Prin decizia din 13 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 30 mai 2016 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în actele de dispoziție adoptate sunt în contradicție cu circumstanțele speței.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la data de 13 aprilie 2016, iar recursul a fost declarat la data de 30 mai 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa părților la data de 22.06.2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, la data de 30 mai 2016, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestora la soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, reprezentat de Rada Ciurea, împotriva deciziei din 13 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală